



Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 6ης Ιουνίου 2013*

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο αναπαριστά πλάκες ρολογιού — Μη καταχωρισμένα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα — Λόγος ακυρότητας — Νεωτερισμός — Άρθρα 4, 5 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 — Ατομικός χαρακτήρας — Διαφορετική συνολική εντύπωση — Άρθρα 4, 6 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002 — Προγενέστερο δικαίωμα του δημιουργού — Άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 6/2002»

Στην υπόθεση T-68/11,

Erich Kastenholtz, κάτοικος Troisdorf (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον L. Acker, δικηγόρο,

προσφεύγων,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον S. Hanne, στη συνέχεια, από την D. Walicka,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Qwatchme A/S, με έδρα το Løsning (Δανία), εκπροσωπούμενη από τον M. Zöbisch, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Νοεμβρίου 2010 (υπόθεση R 1086/2009-3), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ του Erich Kastenholtz και της Qwatchme A/S,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen (πρόεδρο), S. Soldevila Frago (εισηγητή) και A. Popescu, δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Ιανουαρίου 2011,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Μαΐου 2011,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Μαΐου 2011,

έχοντας υπόψη την τροποποίηση της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου,

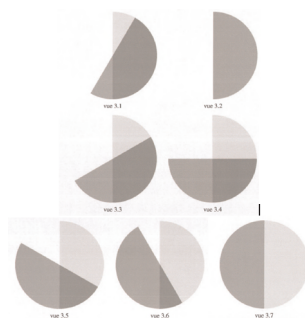
κατόπιν της συνεδριάσεως της 8ης Νοεμβρίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

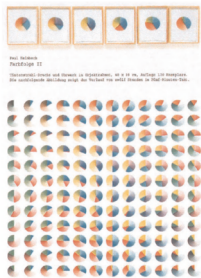
- 1 Στις 28 Σεπτεμβρίου 2006, η παρεμβαίνουσα, Qwatchme A/S υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ L 3, σ. 1).
- 2 Το σχέδιο ή υπόδειγμα για το οποίο ζητήθηκε η καταχώριση απεικονίζεται ασπρόμαυρο ως ακολούθως:



- 3 Το σχέδιο ή υπόδειγμα για το οποίο γίνεται λόγος στη σκέψη 2 ανωτέρω καταχωρίστηκε την ίδια ημέρα της αιτήσεως καταχώρισεως υπ' αριθ. 000602636-0003 (στο εξής: επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα). Τα προϊόντα επί των οποίων προορίζεται να τοποθετηθεί το σχέδιο ή υπόδειγμα εμπίπτουν στην κατηγορία 10.07 κατά την έννοια της Συμφωνίας του Λοκάρνο, της 8ης Οκτωβρίου 1968, για την καθιέρωση διεθνούς ταξινόμησης των βιομηχανικών σχεδίων ή υποδειγμάτων και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Πλάκες ρολογιών, μέρος των πλακών ρολογιών, δείκτες των πλακών ρολογιών».
- 4 Στις 25 Ιουνίου 2008, ο προσφεύγων, M. Erich Kastenholtz, άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει του άρθρου 52 του κανονισμού 6/2002, αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος. Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της αιτήσεως ακυρότητας ήσαν, αφενός, παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, εφόσον το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν πληρούσε τα κριτήρια προστασίας των άρθρων 4 και 5 του εν λόγω κανονισμού καθόσον δεν περιέχει νεωτερισμό και, αφετέρου, παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του εν λόγω κανονισμού, εφόσον το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα συνιστά καταχρηστική χρήση πλάκας ρολογιού, η οποία προστατεύεται από τη γερμανική νομοθεσία για την προστασία των δικαιωμάτων του δημιουργού.
- 5 Ο προσφεύγων, μεταξύ άλλων, επικαλείται ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα είναι ταυτόσημο με το σχέδιο ή υπόδειγμα πλάκας ρολογιού, το οποίο προστατεύεται από τη γερμανική νομοθεσία προστασίας των δικαιωμάτων του δημιουργού, χρησιμοποιεί την τεχνική της επικάλυψης έγχρωμων

δίσκων «Farbfolge II, 12-Stunden im 5-Minuten Takt» (Συνεχής ακολουθία χρωμάτων II, 12 ωρών με ρυθμό 5 λεπτών), παρουσιάστηκε και δημοσιεύθηκε από τον καλλιτέχνη Paul Heimbach μεταξύ 2000 και 2005 και απεικονίζεται έγχρωμο και ασπρόμαυρο, ως εξής:

«Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt» (έγχρωμο)



«Farbfolge II» (2003) (ασπρόμαυρο)



Farbfolge II 2003
Tinte, Stahl auf Holz, Messing
Höhe x Breite 90 x 70 cm, Aufzug 1000 km
(auf dem Foto sind 2 Stück dargestellt).

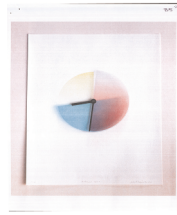
- 6 Με βάση το σχέδιο ή υπόδειγμα «Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt», ο καλλιτέχνης Paul Heimbach δημιούργησε την πλάκα ρολογιού «Farbzeiger II», η οποία απεικονίζεται, σε ασπρόμαυρο, ως ακολούθως:



2004
Farbzeiger (II)
Tinte, Stahl auf Sandstein-Tafel
Höhe x Breite 90 x 70 cm
Aufzug: 1000

- 7 Ο προσφεύγων διατείνεται επίσης ότι τα «Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt», «Farbfolge II» (2003) και «Farbzeiger II», προστατεύονταν από τη γερμανική νομοθεσία για τα δικαιώματα του δημιουργού, διότι «απεικόνιζαν πλάκα ρολογιού η οποία μεταβαλλόταν διαρκώς με την κίνηση των δεικτών και στην οποία κάθε δείκτης ήταν στερεωμένος σε έγχρωμο ημιδιαφανή δίσκο ο οποίος δημιουργούσε διαφορετικά χρώματα κάθε φορά που τα χρώματα αλληλεπικαλύπτονταν».
- 8 Στο πρόσθετο υπόμνημά του ενώπιον του τμήματος ακυρώσεως του ΓΕΕΑ της 27ης Οκτωβρίου 2008, ο προσφεύγων προέβαλε ότι, όσον αφορά τις προϋποθέσεις νεωτερισμού και ατομικού χαρακτήρα του άρθρου 4 του κανονισμού 6/2002, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα παρουσιάζει τα ίδια χαρακτηριστικά με το σχέδιο ή υπόδειγμα «Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt», όπως παρουσιάζεται ασπρόμαυρο στη σκέψη 5 ανωτέρω. Επίσης προσκόμισε ενώπιον του ΓΕΕΑ δύο πρωτότυπα έργα του Paul Heimbach, ήτοι «Farbfolge (5/17)» [Séquence de couleurs (5/17)], με υπογραφή και ημερομηνία του Φεβρουαρίου 2000, και «Farbfolge II (89/100)» [Séquence de couleurs II (89/100)], με υπογραφή και ημερομηνία του Σεπτεμβρίου 2003, τα οποία αποτελούν παραλλαγές του σχεδίου ή υποδείγματος «Farbfolge II, 12-Stunden im 5-Minuten Takt», που προέβαλε αρχικώς ο προσφεύγων, και απεικονίζονται, αντιστοίχως, ως εξής:

«Farbfolge (5/17)»



«Farbfolge II (89/100)»



- 9 Οι διάφορες απεικονίσεις, εξελίξεις και παραλλαγές του «Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt» όπως αναφέρονται στις σκέψεις 5, 6 και 8 ανωτέρω, αποτελούν, αφενός, τα σχέδια ή υποδείγματα τα οποία εξετάστηκαν κατά την ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία ακυρώσεως (στο εξής: προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα) και, αφετέρου, τα έργα τέχνης τα οποία εξετάστηκαν κατά την εν λόγω διαδικασία (στο εξής: προγενέστερα έργα τέχνης).
- 10 Με απόφαση της 16ης Ιουλίου 2009, το τμήμα ακυρώσεως απέρριψε την αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας κρίνοντας ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα και τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα διαφέρουν λόγω των υφισταμένων μεταξύ των δίσκων διαφορών. Στήριξε την κρίση αυτή στο γεγονός ότι, αφενός, κανένα από τα σχήματα που παρουσιάζονται στις αντίστοιχες όψεις του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος δεν απεικονίζεται σε ένα από τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα, οπότε δεν μπορούσε, επομένως, να προσκρούει σε αυτά ο νεωτερισμός του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, και ότι, αφετέρου, από τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα προέκυπτε μεγάλο φάσμα διαφορετικών χρωμάτων, ενώ από το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα προέκυπταν το πολύ τρεις χρωματικές αποχρώσεις και, επομένως, δημιουργούσε διαφορετική εντύπωση από αυτήν που δημιουργούσαν τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα, στην οποία και βασιζόταν ο ατομικός του χαρακτήρας. Επιπλέον, το τμήμα ακυρώσεως διευκρίνισε ότι, λόγω των διαφορών μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν χαρακτηριζόταν ως προστατευόμενο έργο από το γερμανικό δίκαιο προστασίας των δικαιωμάτων του δημιουργού.
- 11 Στις 25 Οκτωβρίου 2009, ο προσφεύγων άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ προσφυγή, βάσει των άρθρων 55 έως 60 του κανονισμού 6/2002, κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως.
- 12 Με απόφαση της 2ας Νοεμβρίου 2010 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τρίτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή, κρίνοντας, πρώτον, ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα διέφερε των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων, στον βαθμό κατά τον οποίον τα χρώματα της πλάκας ρολογιού τα οποία απεικονίζονται στα εμπλεκόμενα σχέδια ή υποδείγματα διαφέρουν εντόνως το μεν του δε και δημιουργούν διαφορετική συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη. Συνεπώς, υποστήριξε ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ατομικό χαρακτήρα και, επομένως, δεν είναι ταυτόσημο με τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα κατά το άρθρο 5 του κανονισμού 6/2002. Δεύτερον, έκρινε ότι, λόγω των διαφορών που υπάρχουν μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν μπορούσε να θεωρηθεί ούτε ως αναπαραγωγή ούτε ως προσαρμογή των προγενέστερων έργων τέχνης.

Αιτήματα των διαδίκων

- 13 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση,
 - να αναπέμψει την υπόθεση προς εξέταση της προστασίας του δικαιώματος του δημιουργού·
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 14 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή,
 - να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.
- 15 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο προσφεύγων παραιτήθηκε του δευτέρου αιτήματός του, όπερ σημειώθηκε στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζήτησεως.

Σκεπτικό

Επί του αιτήματος του προσφεύγοντος το οποίο αφορά τη διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης

- 16 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να επιτρέψει τη συμμετοχή στη διαδικασία ενός καθηγητή τέχνης, ως εμπειρογνώμονος, προκειμένου να αποδειχθεί ότι η πρωτότυπη ιδέα των προγενέστερων έργων τέχνης, ήτοι η απεικόνιση του χρόνου με διαφορετικές χρωματικές αποχρώσεις και εναλλαγές, τυγχάνει της προστασίας του δικαιώματος του δημιουργού και να δώσει, ενδεχομένως, στον εν λόγω εμπειρογνώμονα τη δυνατότητα προσκομίσεως κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση συμπληρωματικών διευκρινίσεων στην έκθεση πραγματογνωμοσύνης η οποία υποβλήθηκε κατά τη διοικητική διαδικασία.
- 17 Το ΓΕΕΑ θεωρεί ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτή η συμμετοχή καθηγητή τέχνης ως εμπειρογνώμονος κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία, διότι οι περιλαμβανόμενες στην έκθεση πραγματογνωμοσύνης παρατηρήσεις δεν είναι λυσιτελείς για να στοιχειοθετηθεί ότι τα εν λόγω έργα τέχνης πρέπει να προστατεύονται κατά της καταχωρίσεως του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος.
- 18 Η παρεμβαίνουσα θεωρεί ότι το αίτημα περί διεξαγωγής πραγματογνωμοσύνης, όπως υποβάλλεται από τον προσφεύγοντα, στερείται λυσιτέλειας.
- 19 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι ο Κανονισμός Διαδικασίας παρέχει στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να αποφασίσει κατά δίκαιη κρίση αν πρέπει να διατάξει τη διεξαγωγή μέτρου όπως η πραγματογνωμοσύνη. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 65 του Κανονισμού αυτού, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης, είτε αυτεπαγγέλτως είτε τη αιτήσει ενός διαδίκου. Όταν αίτημα περί διεξαγωγής πραγματογνωμοσύνης, το οποίο περιλαμβάνεται στο δικόγραφο της προσφυγής, διευκρινίζει με ακρίβεια τους λόγους που δύνανται να δικαιολογούν ένα τέτοιο μέτρο, εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει τη λυσιτέλεια του αιτήματος αυτού σε σχέση με το αντικείμενο της διαφοράς και με την αναγκαιότητα διεξαγωγής του μέτρου αυτού.
- 20 Εν προκειμένω, η δραστηριότητα καθηγητή τέχνης με την ιδιότητα του πραγματογνώμονος περιορίζεται στην εξέταση των πραγματικών περιστάσεων της διαφοράς και στην παροχή εξειδικευμένης γνώμης επ' αυτών, βάσει των επαγγελματικών προσόντων του.

- 21 Ωστόσο, το ζήτημα στοιχειοθετήσεως της υπάρξεως προστασίας του δικαιώματος του δημιουργού για την πρωτότυπη ιδέα στην οποία βασίζεται ένα έργο τέχνης είναι εκτίμηση νομικής φύσεως η οποία, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα εμπειρογνώμονα σε θέματα τέχνης.
- 22 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα του προσφεύγοντος.

Επί του παραδεκτού των επιχειρημάτων τα οποία ο προσφεύγων προέβαλε για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 23 Το ΓΕΕΑ διατείνεται ότι οι διευκρινίσεις περί των πραγματικών περιστατικών τις οποίες προσκόμισε ο προσφεύγων σχετικά με τον οικείο τομέα της αγοράς δεν προβλήθηκαν κατά την ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία και δεν μπορούν να προβληθούν για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 24 Με τα επιχειρήματα αυτά, ο προσφεύγων προσπαθεί να τονίσει την εξέλιξη του τομέα των διακοσμητικών ρολογιών, στον οποίο η αρχή της πλάκας του ρολογιού με αλλαγή χρωμάτων αναπτύχθηκε για πρώτη φορά στα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα, όπερ ο προσφεύγων θεωρεί σημαντικό για να εκτιμηθεί η συνολική εντύπωση την οποία προκαλούν στον ενημερωμένο χρήστη τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα.
- 25 Κατά το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να τροποποιήσουν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς. Συγκεκριμένα, στο Γενικό Δικαστήριο εναπόκειται, στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς, να ελέγξει τη νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών. Κατά συνέπεια, ο ασκούμενος από το Γενικό Δικαστήριο έλεγχος δεν μπορεί να υπερβεί το πραγματικό και νομικό πλαίσιο της διαφοράς όπως αυτή ήχθη ενώπιον του τμήματος προσφυγών [βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2004, T-66/03, Drie Mollen sinds 1818 κατά ΓΕΕΑ - Nabeiro Silveira (Galácia), Συλλογή 2004, σ. II-1765, σκέψη 45]. Ομοίως, ο προσφεύγων δεν μπορεί να τροποποιήσει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου τους όρους της διαφοράς, όπως αυτοί προκύπτουν από τους ισχυρισμούς που προέβαλε ο ίδιος και η παρεμβαίνουσα (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2007, C-412/05 P, Alcon κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-3569, σκέψη 43, και της 18ης Δεκεμβρίου 2008, C-16/06 P, Les Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2008, σ. I-10053, σκέψη 122).
- 26 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, το προβληθέν από τον προσφεύγοντα επιχείρημα δεν έχει ως αντικείμενο την εκ νέου εξέταση των πραγματικών περιστάσεων της διαφοράς με γνώμονα τις σχετικές διευκρινίσεις που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, αλλά αποτελεί ανάπτυξη της επιχειρηματολογίας του με σκοπό να αποδείξει την ανυπαρξία ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος σε βαθμό που θα αποτελούσε αναπαραγωγή νέας ιδέας ή αρχής, αναπτυχθείσας για πρώτη φορά με τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Alcon κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 40).
- 27 Ασφαλώς, από την εξέταση της δικογραφίας προκύπτει ότι το προαναφερθέν επιχείρημα δεν προβλήθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Εντούτοις, από το δικόγραφο της προσφυγής προκύπτει ότι με το εν λόγω επιχείρημα αναπτύσσεται η επιχειρηματολογία σχετικά με την ανυπαρξία ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, κατά την οποία το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα είναι απλώς αναπαραγωγή προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων των οποίων η αρχική ιδέα ή αρχή ήταν να φαίνεται η αλλαγή της ώρας με την αλλαγή των χρωμάτων της πλάκας του ρολογιού. Ωστόσο, η επιχειρηματολογία αυτή, προς αμφισβήτηση της δυνατότητας χορηγήσεως προστασίας στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 6/2002 εφόσον δεν περιέχει κανένα νεωτερισμό και δεν έχει ατομικό χαρακτήρα, προβλήθηκε ήδη από τον προσφεύγοντα κατά τη διοικητική διαδικασία. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων υποστήριξε ενώπιον του

τμήματος ακυρώσεως, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 4 του κανονισμού 6/2002, και με το υπόμνημα απαντήσεως στις παρατηρήσεις της παρεμβαίνουσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, που περιλαμβάνεται στο πρόσθετο υπόμνημά του της 27ης Οκτωβρίου 2008, ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ακριβώς τα ίδια χαρακτηριστικά με τα έργα του καλλιτέχνη Paul Heimbach. Ο προσφεύγων προέβαλε επίσης ενώπιον του τμήματος προσφυγών, σε σχέση με την εφαρμογή του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, ότι τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα έχουν δύο ή τρεις επιφάνειες χρωματισμένες πανομοιότυπα και, επομένως, δημιουργούν την ίδια συνολική εντύπωση. Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, παρά τον συνοπτικό χαρακτήρα τους, βάσει των αναπτύξεων αυτών μπορεί να θεωρηθεί ότι το επιχείρημα το οποίο αφορά την ανυπαρξία ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος αποτελούσε ήδη το αντικείμενο της υποβληθείσας από τον προσφεύγοντα αιτήσεως για την κήρυξη της ακυρότητας.

28 Συνεπώς, το επιχείρημα αυτό πρέπει να θεωρηθεί παραδεκτό.

Επί της ουσίας

29 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους. Ο πρώτος αντλείται από παράβαση των άρθρων 4 και 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, ο δεύτερος από παράβαση των άρθρων 4 και 6, σε συνδυασμό με το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, και ο τρίτος από παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του ίδιου κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση των άρθρων 4 και 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002

30 Ο προσφεύγων θεωρεί ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών στηρίζεται ουσιαστικά επί του ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος και η εξέτασή του ως προς την ύπαρξη νεωτερισμού ήταν ανεπαρκής. Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν διέκρινε σαφώς τα δύο αυτά στοιχεία.

31 Συναφώς, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η έννοια του νεωτερισμού πρέπει να ερμηνευθεί αντικειμενικώς και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού 6/2002, πρέπει μόνο να προσδιοριστεί αν το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα είναι ταυτόσημο με τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα τα οποία είχαν διατεθεί στο κοινό πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως για την καταχώριση. Επιπλέον, ο προσφεύγων διευκρινίζει ότι η εν λόγω ταύτιση ή, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, το ότι τα σχέδια ή υποδείγματα λογίζονται ως «ταυτόσημα αν τα χαρακτηριστικά τους διαφέρουν μόνο σε επουσιώδεις λεπτομέρειες» δεν μπορεί να εξομοιωθεί με την ταυτόσημη συνολική εντύπωση την οποία δημιουργούν τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα, όπως αυτή εξετάζεται προκειμένου να εκτιμηθεί ο ατομικός χαρακτήρας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος κατά την έννοια του άρθρου 6, του κανονισμού 6/2002.

32 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος.

33 Δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, το σχέδιο ή υπόδειγμα προστατεύεται ως κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα εφόσον είναι νέο και έχει ατομικό χαρακτήρα.

34 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, ένα καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται νέο εάν δεν έχει διατεθεί στο κοινό ταυτόσημο σχέδιο ή υπόδειγμα «πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης για την καταχώριση ή, αν διεκδικείται προτεραιότητα».

- 35 Εν προκειμένω, από τη σκέψη 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα είχαν διατεθεί στο κοινό πριν από τις 28 Σεπτεμβρίου 2006, ημερομηνία κατά την οποία κατατέθηκε ενώπιον του ΓΕΕΑ η αίτηση καταχώρισεως του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, όπερ συνομολογείται από τους διαδίκους.
- 36 Το τμήμα προσφυγών υπογράμμισε, στη σκέψη 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ναι μεν ο νεωτερισμός και ο ατομικός χαρακτήρας είναι χωριστές προϋποθέσεις, αλληλεπικαλύπτονται όμως σε ορισμένο βαθμό. Επομένως, έκρινε ότι, αν δύο σχέδια ή υποδείγματα δημιουργούν διαφορετική συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ταυτόσημα για να εκτιμηθεί ο νεωτερισμός του προγενέστερου σχεδίου ή του υποδείγματος.
- 37 Από το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 προκύπτει ότι δύο σχέδια ή υποδείγματα λογίζονται ως ταυτόσημα αν τα χαρακτηριστικά τους διαφέρουν μόνο σε επουσιώδεις λεπτομέρειες, δηλαδή λεπτομέρειες οι οποίες δεν είναι άμεσα αντιληπτές και οι οποίες, επομένως, δεν δημιουργούν έστω και αμελητέες διαφορές μεταξύ των εν λόγω σχεδίων ή υποδειγμάτων. Α contrario, για να εκτιμηθεί ο νεωτερισμός ενός σχεδίου ή υποδείγματος, πρέπει να εκτιμηθεί η ύπαρξη ουσιωδών διαφορών μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων, ακόμα και αν είναι αμελητέες.
- 38 Όπως διατείνεται ο προσφεύγων, το γράμμα του άρθρου 6 βαίνει πέραν των ορίων του άρθρου 5 του κανονισμού 6/2002. Επομένως, οι διαπιστωθείσες μεταξύ των αντιτιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων διαφορές στο πλαίσιο του άρθρου 5 μπορούν, ιδίως αν είναι αμελητέες, να μην επαρκούν για να δημιουργήσουν στον ενημερωμένο χρήστη διαφορετική συνολική εντύπωση κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002. Στην περίπτωση αυτή, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να θεωρηθεί ως νέο κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού 6/2002, αλλά δεν θα θεωρηθεί ως έχον ατομικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 6 του εν λόγω κανονισμού.
- 39 Αντιθέτως, στον βαθμό κατά τον οποίο η τεθείσα στο άρθρο 6 του κανονισμού 6/2002 προϋπόθεση βαίνει πέραν της προϋποθέσεως του άρθρου 5 του ίδιου κανονισμού, η διαφορετική συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 6 μπορεί να βασίζεται μόνον στην ύπαρξη αντικειμενικών διαφορών μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων. Επομένως, οι διαφορές αυτές πρέπει να αρκούν για να πληρούται η προϋπόθεση του νεωτερισμού του άρθρου 5 του κανονισμού 6/2002, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στη σκέψη 37 ανωτέρω. Συνεπώς, όπως το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε στη σκέψη 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι όροι του νεωτερισμού και του ατομικού χαρακτήρα επικαλύπτονται σε ορισμένο βαθμό.
- 40 Εν προκειμένω, τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα δεν είναι ταυτόσημα κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού 6/2002. Συγκεκριμένα, όπως διευκρίνισε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα χαρακτηρίζονται από την προοδευτική εναλλαγή ευρέος φάσματος χρωμάτων, των οποίων ο συνδυασμός και η ένταση μεταβάλλονται με την ώρα, ενώ το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει μόνον δύο ομοιόμορφες αποχρώσεις ή χρώματα στις θέσεις των ωρών “12” και “6” ή τέσσερις ομοιόμορφες αποχρώσεις στις θέσεις που δείχνουν τις λοιπές ώρες και, επομένως, εν πάση περιπτώσει, χωρίς μεταβολή της εντάσεως των αποχρώσεων. Οι λεπτομέρειες αυτές αποτελούν, αντικειμενικώς και ανεξαρτήτως των συνεπειών τους επί της συνολικής εντύπωσης που δημιουργείται στον ενημερωμένο χρήστη, ουσιώδεις διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων βάσει των οποίων μπορεί να εκτιμηθεί ο νεωτερισμός του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος.
- 41 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι το σχέδιο ή το υπόδειγμα «Farbfolge (5/17)», το οποίο απεικονίζεται στη σκέψη 8 ανωτέρω, αποτελείται από δύο δίσκους οι οποίοι είναι μόνον κατά το ήμισυ έγχρωμοι και οι οποίοι, επομένως, πρέπει να έχουν το ίδιο αποτέλεσμα με τους δύο μισούς δίσκους οι οποίοι συνθέτουν το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα.

- 42 Συγκεκριμένα, οι διαφορές μεταξύ του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος και του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος «Farbfolge (5/17)» δεν προκύπτουν από το ότι οι έγχρωμοι δίσκοι που αποτελούν μέρος εκάστου των εν λόγω σχεδίων ή υποδειγμάτων είναι μισοί δίσκοι ή πλήρεις δίσκοι κατά το ήμισυ έγχρωμοι, αλλά από τον τρόπο χρωματισμού τους. Επομένως, όπως προκύπτει από το σημείο B2 της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως, το οποίο συνοψίζεται στη σκέψη 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στην περίπτωση των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων «Farbfolge (5/17)» και «Farbfolge II (89/100)», τα οποία απεικονίζονται στη σκέψη 8 ανωτέρω, οι δίσκοι έχουν χρωματισθεί με αύξουσα ένταση κατά την κατεύθυνση των δεικτών του ρολογιού, ενώ, στην περίπτωση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, οι δίσκοι έχουν χρωματισθεί ομοιόμορφα. Επιπλέον, τα δύο αυτά σχέδια ή υποδείγματα περιλαμβάνουν έναν τρίτο δίσκο ο οποίος δεν υπάρχει στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα και ο οποίος συμβάλλει επίσης στη δημιουργία διαφορετικού οπτικού αποτελέσματος από αυτό το οποίο δημιουργεί το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα. Όπως προκύπτει από τα σημεία B1 και B2 της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως και τη σκέψη 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα εν λόγω χαρακτηριστικά υπάρχουν σε όλα τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα και δημιουργούν προοδευτική εναλλαγή ευρέος φάσματος χρωμάτων, των οποίων ο συνδυασμός και η ένταση μεταβάλλονται με την ώρα. Η εναλλαγή αυτή αποτελεί το χαρακτηριστικό στοιχείο των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων, ανεξαρτήτως του ότι οι έγχρωμοι δίσκοι που αποτελούν μέρος καθενός από τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα είναι μισοί δίσκοι ή πλήρεις δίσκοι κατά το ήμισυ χρωματισμένοι.
- 43 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών, στη σκέψη 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στοιχειοθέτησε τις διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων βάσει των οποίων μπορεί να εκτιμήσει τον νεωτερισμό του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος και έκρινε τον νεωτερισμό του.
- 44 Ο προσφεύγων προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι, κατά την εκτίμηση του νεωτερισμού του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος βάσει στοιχείων για τα οποία γίνεται λόγος στη σκέψη 40 ανωτέρω, παρέλειψε να συγκρίνει τις όψεις 3.1 έως 3.7 του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος, οι οποίες απεικονίζονται στη σκέψη 2 ανωτέρω, με ένα από ένα από τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα, ήτοι «Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt», το οποίο απεικονίζεται έγχρωμο στη σκέψη 5 ανωτέρω, όταν έκρινε ότι τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα δεν είναι ταυτόσημα, οπότε διέπραξε, επομένως, δικονομικό σφάλμα. Κατά τον προσφεύγοντα, από τη σύγκριση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος και του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος «Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt» προκύπτει ότι όλες οι απεικονίσεις των πλακών ρολογιών είναι σχεδόν οι ίδιες σε όλες τις περιπτώσεις, η μόνη διαφορά είναι ότι τα όρια μεταξύ των χρωμάτων είναι λίγο πιο ασαφή όσον αφορά το επικληθέν προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα.
- 45 Εντούτοις, από τη σκέψη 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών συνέκρινε το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα με το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα «Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt», το οποίο απεικονίζεται έγχρωμο στη σκέψη 5 ανωτέρω, και, κατά τη σύγκριση αυτή, έλαβε υπόψη του όλες τις όψεις του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος. Συγκεκριμένα, από την εν λόγω σκέψη 25 προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι, στην περίπτωση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, «δύο αποχρώσεις ή χρώματα [ήσαν] ορατά στην πλάκα του ρολογιού στις θέσεις των ωρών “12” και “6”» και «τέσσερις διαφορετικές αποχρώσεις [ήσαν] ορατές σε όλες τις λοιπές ώρες». Διαπίστωσε επίσης ότι «το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα μπορούσε να δημιουργήσει ευρύ φάσμα χρωμάτων με ελεγχόμενη από τους δείκτες κίνηση, των οποίων ο συνδυασμός και η ένταση μεταβάλλ[ονταν] με την ώρα». Επομένως, το τμήμα προσφυγών περιέγραψε συνοπτικώς τις διάφορες όψεις του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος «Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt», που ήταν ο μόνος τρόπος βάσει του οποίου μπορούσε να εκτιμήσει άμεσα τη μεταβολή των χρωμάτων και την ένταση των αποχρώσεων κάθε πέντε λεπτά, και το αντιπάρθεσε με το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα.

- 46 Περαιτέρω, το τμήμα προσφυγών, στη σκέψη 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως, διευκρίνισε ότι «δύο ομοιόμορφες αποχρώσεις ή χρώματα [δεν ήταν] δυνατά στις θέσεις των ωρών “12” και “6” στα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα», όπερ αποτελεί σημαντική διαφορά μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων. Συγκεκριμένα, η απεικόνιση της πλάκας του ρολογιού στη θέση της ώρας “12” στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα, το οποίο είναι κατά το ήμισυ λευκό και το άλλο ήμισυ μαύρο, αμφότερα του ίδιου σχήματος, διαφέρει της απεικόνισεως της πλάκας του ρολογιού της πρώτης όψης, στα αριστερά, του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος «Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt» που απεικονίζεται έγχρωμο στη σκέψη 5 ανωτέρω, το οποίο παρουσιάζει διαδοχικό συνδυασμό σκούρων χρωμάτων και λευκού χρώματος. Περαιτέρω, όπως αναγνωρίζει ο προσφεύγων, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν μπορεί να φθάσει στη θέση της ώρας “12”, όπως παρουσιάζεται στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα «Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt». Ομοίως, αντιθέτως προς όσα διατείνεται ο προσφεύγων, η θέση της ώρας “6” στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα, που απεικονίζεται σε δύο ομοιόμορφες αποχρώσεις του γκρι, διαφέρει της έβδομης όψης, στα αριστερά, του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος «Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt», το οποίο παρουσιάζει διαδοχικό συνδυασμό κόκκινου και πράσινου, δημιουργώντας, τουλάχιστον, τέσσερις διαφορετικές αποχρώσεις.
- 47 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών προέβη σε σύγκριση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος με το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα «Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt», που απεικονίζεται έγχρωμο στη σκέψη 5 ανωτέρω, και έκρινε ότι τα χαρακτηριστικά των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων διαφέρουν εντόνως.
- 48 Επιπλέον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, κατά τη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων, το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει υπόψη του ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα είχε καταχωρισθεί ασπρόμαυρο και όφειλε να διαπιστώσει, κατά συνέπεια, ότι το χρώμα δεν μπορεί να διαδραματίσει κανένα ρόλο στο θέμα του νεωτερισμού.
- 49 Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής. Όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 40 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών στήριξε την εκτίμησή του σχετικά με τον νεωτερισμό, όπως περιλαμβάνεται στη σκέψη 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στις διαφορές που στοιχειοθετήθηκαν κατά την εξέταση του ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, όπως προκύπτει από τη σκέψη 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επομένως, έκρινε ότι, στην περίπτωση των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων, η προοδευτική εναλλαγή των δίσκων που τα αποτελούν μπορούσε να δημιουργήσει ευρύ φάσμα χρωμάτων, των οποίων ο συνδυασμός και η ένταση μεταβάλλονταν με την ώρα, ενώ, στην περίπτωση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, η εναλλαγή αυτή είχε μόνο δύο ομοιόμορφα χρώματα στις θέσεις των ωρών “12” και “6” ή τέσσερα χρώματα στις θέσεις των λοιπών ωρών χωρίς μεταβολή της εντάσεως. Επομένως, η συλλογιστική του τμήματος προσφυγών στηρίζεται στην ικανότητα των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων να δημιουργούν φάσμα χρωμάτων, κατά το μάλλον ή ήττον ευρύ, καθώς και μόνιμη μεταβολή αποχρώσεων, και όχι στην υφιστάμενη μεταξύ τους χρωματική διαφορά. Συνεπώς, δεν μπορεί να προσαφθεί στο τμήμα προσφυγών, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των υφισταμένων μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων διαφορών, ότι δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα είχε καταχωρισθεί ασπρόμαυρο και ότι δεν διαπίστωσε ότι το χρώμα δεν διαδραματίζει κανένα ρόλο εν προκειμένω.
- 50 Κατόπιν των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε, στη σκέψη 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα δεν μπορούν να θεωρηθούν ταυτόσημα κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού 6/2002.
- 51 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος αυτός λόγος ακυρώσεως.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση των άρθρων 4 και 6, σε συνδυασμό με το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002

- 52 Αφενός, ο προσφεύγων θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να δεχθεί λιγότερο συσταλτική ερμηνεία της έννοιας του ατομικού χαρακτήρα και δεν έπρεπε να εξομοιώσει το ότι τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα δημιουργούν την ίδια συνολική εντύπωση, κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002, με το ότι είναι ταυτόσημα ή «είναι ταυτόσημα αν τα χαρακτηριστικά τους διαφέρουν μόνο σε επουσιώδεις λεπτομέρειες», κατά την έννοια του άρθρου 5 του εν λόγω κανονισμού. Αφετέρου, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν έπρεπε να λάβει υπόψη του τις χρωματικές διαφορές οι οποίες υφίστανται μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων για να εκτιμήσει τον ατομικό χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος.
- 53 Επιπλέον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, τη συνολική εντύπωση την οποία δημιουργούν στον ενημερωμένο χρήστη τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα, αλλά διαπίστωσε απλώς ότι ορισμένες διαφορές προκαλούν τον ενημερωμένο χρήστη να σχηματίσει διαφορετική αντίληψη.
- 54 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού περιορίζεται από τις τεχνικές επιταγές που επιβάλλει η παρουσία έγχρωμων κινητών μεμβρανών οι οποίες αλληλεπικαλύπτονται και αποτελούν κατ' ανάγκην μέρος της πλάκας ρολογιού της οποίας τα χρώματα μεταβάλλονται αναλόγως της μετακινήσεως των δεικτών. Επομένως, αμελητέες διαφορές αρκούν προς απόδειξη του ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος.
- 55 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, ο ατομικός χαρακτήρας πρέπει να εκτιμάται, στην περίπτωση καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, υπό το πρίσμα της συνολικής εντύπωσής που προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη, η οποία πρέπει να είναι διαφορετική από εκείνη που προκαλεί κάθε σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει διατεθεί στο κοινό πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως για την καταχώριση ή, εάν διεκδικείται προτεραιότητα, πριν από την ημερομηνία προτεραιότητας. Το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 ορίζει ότι, για την εκτίμηση αυτή, λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός της ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή υποδείγματος.
- 56 Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει ο προσφεύγων, το τμήμα προσφυγών δεν εξομοίωσε το ότι τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα δημιουργούν την ίδια συνολική εντύπωση, κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002, με το ότι είναι ταυτόσημα ή «είναι ταυτόσημα αν τα χαρακτηριστικά τους διαφέρουν μόνο σε επουσιώδεις λεπτομέρειες», κατά την έννοια του άρθρου 5 του εν λόγω κανονισμού. Το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, στη σκέψη 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τις υφιστάμενες μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων διαφορές, ήτοι τη δυνατότητα ευρύτερου συνδυασμού χρωμάτων και ποικιλίας της εντάσεως των χρωμάτων αυτών για τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα, και, στη σκέψη 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε ότι, από την άποψη του ενημερωμένου χρήστη, οι εν λόγω διαφορές είναι επαρκώς ουσιώδεις ώστε να δημιουργούν διαφορετική συνολική εντύπωση.
- 57 Κατά τη νομολογία, ο ενημερωμένος χρήστης θεωρείται ένα πρόσωπο το οποίο επιδεικνύει ιδιαίτερη προσοχή και διαθέτει ορισμένη γνώση της προγενέστερης τεχνολογικής εξέλιξης, δηλαδή των μέχρι τούδε υφισταμένων σχεδίων ή υποδειγμάτων που αφορούν το επίμαχο προϊόν και τα οποία είχαν κυκλοφορήσει μέχρι την ημερομηνία καταχωρίσεως του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος [αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010, T-9/07, Grupo Promer Mon Graphic κατά ΓΕΕΑ - PepsiCo (Απεικόνιση κυκλικής διαφημιστικής βάσεως), Συλλογή 2010, σ. II-981, σκέψη 62, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, T-11/08, Kwang Yang Motor κατά ΓΕΕΑ - Honda Giken Kogyo (Κινητήρας εσωτερικής καύσεως), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 23].

- 58 Η ιδιότητα του «χρήστη» συνεπάγεται ότι το οικείο πρόσωπο χρησιμοποιεί το προϊόν στο οποίο είναι ενσωματωμένο το σχέδιο ή υπόδειγμα σύμφωνα με τον σκοπό για τον οποίο προορίζεται το προϊόν αυτό [αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2010, T-153/08, Shenzhen Taiden κατά ΓΕΕΑ - Bosch Security Systems (Εξοπλισμός επικοινωνιών), Συλλογή 2010, σ. II-2517, σκέψη 46, και «Κινητήρας εσωτερικής καύσεως», προπαρατεθείσα σκέψη 24].
- 59 Ο προσδιορισμός «ενημερωμένος» προϋποθέτει εξάλλου ότι, χωρίς να είναι σχεδιαστής ή ειδικός τεχνικός, ο χρήστης γνωρίζει τα διάφορα σχέδια ή υποδείγματα που υπάρχουν στον οικείο τομέα, διαθέτει ορισμένες γνώσεις ως προς τα στοιχεία που συνήθως περιλαμβάνουν τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα και, λόγω του ενδιαφέροντός του για τα εν λόγω προϊόντα, επιδεικνύει ένα σχετικά υψηλότερο βαθμό προσοχής όταν τα χρησιμοποιεί (προπαρατεθείσες αποφάσεις «Εξοπλισμός επικοινωνιών», σκέψη 47, και «Κινητήρας εσωτερικής καύσεως», σκέψη 25).
- 60 Εν προκειμένω, από τη σκέψη 10 της προσβαλλομένης απόφασης προκύπτει ότι το τμήμα ακυρώσεως έκρινε ότι ο ενημερωμένος χρήστης είναι πρόσωπο εξοικειωμένο με τα σχέδια ή τα υποδείγματα των ρολογιών. Ο προσφεύγων δεν αμφισβήτησε την κρίση αυτή ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Κατά τη νομολογία, η απόφαση του τμήματος ακυρώσεως καθώς και η αιτιολογία της αποτελούν μέρος του πλαισίου εντός του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, το οποίο γνωρίζει ο προσφεύγων και βάσει του οποίου ο δικαστής μπορεί να ασκήσει πλήρως τον έλεγχο νομιμότητας όσον αφορά τη βασιμότητα της εκτιμήσεως του ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή του υποδείγματος [βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2011, T-246/10, Industrias Francisco Ivars κατά ΓΕΕΑ – Motive (Μηχανικός μειωτήρας στροφών), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 20]. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών δέχθηκε την άποψη του ενημερωμένου χρήστη, όπως προσδιορίστηκε από το τμήμα ακυρώσεως, για να στοιχειοθετήσει ότι οι διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων ήσαν επαρκώς ουσιώδεις για να δημιουργήσουν διαφορετική συνολική εντύπωση και για να αναγνωρίσει, κατά συνέπεια, τον ατομικό χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος.
- 61 Αντιθέτως προς όσα διατείνεται ο προσφεύγων, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη του τη χρωματική διαφορά που υφίσταται μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων για να εκτιμήσει τον ατομικό χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος. Όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 49 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών στήριξε την εκτίμησή του στο γεγονός ότι, στην περίπτωση των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων, η προοδευτική εναλλαγή των δίσκων που τα αποτελούν μπορούσε να δημιουργήσει ένα ευρύ φάσμα χρωμάτων, των οποίων ο συνδυασμός και η ένταση μεταβάλλονταν με την ώρα, ενώ, στην περίπτωση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, η εναλλαγή αυτή έχει μόνο δύο ομοιόμορφα χρώματα στις θέσεις των ωρών “12” και “6” ή τέσσερα χρώματα στις θέσεις των λοιπών ωρών χωρίς μεταβολή της εντάσεως. Επομένως, η συλλογιστική του τμήματος προσφυγών στηρίζεται στην ικανότητα των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων να δημιουργούν ένα ορισμένο φάσμα χρωμάτων, κατά το μάλλον ή ήττον ευρύ, καθώς και μόνιμη μεταβολή των αποχρώσεων, και όχι στην υφιστάμενη μεταξύ τους χρωματική διαφορά.
- 62 Ακόμη και αν υποτεθεί, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, ότι οι διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων μπορούν να θεωρηθούν αμελητέες, θα γίνουν ευκόλως αντιληπτές από τον ενημερωμένο χρήστη. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά την εκτίμηση του κατά πόσον ένα σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ατομικό χαρακτήρα, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η φύση του προϊόντος στο οποίο έχει εφαρμοσθεί ή ενσωματωθεί το σχέδιο ή το υπόδειγμα και, ιδίως, ο βιομηχανικός κλάδος στον οποίο εντάσσεται (απόφαση «Εξοπλισμός επικοινωνιών», προπαρατεθείσα, σκέψη 43). Εν προκειμένω, όσον αφορά τις πλάκες ρολογιών, μέρος των πλακών ρολογιών και δείκτες των πλακών ρολογιών, θεωρείται ότι προορίζονται να φοριούνται ορατά στον καρπό του χεριού και ο ενημερωμένος χρήστης προσδίδει ιδιαίτερη προσοχή στην εμφάνισή τους. Συγκεκριμένα, τα εξετάζει προσεκτικά και, επομένως, είναι σε θέση να αντιληφθεί, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 56 ανωτέρω, ότι τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα δημιουργούν ευρύτερο συνδυασμό χρωμάτων από το επίμαχο

σχέδιο ή υπόδειγμα και, σε αντίθεση με αυτό, εναλλαγή της εντάσεως των χρωμάτων. Δεδομένου ότι ο ενημερωμένος χρήστης δίδει σημασία στην εμφάνιση των εν λόγω προϊόντων, δεν θα θεωρήσει τις διαφορές αυτές απαραίτητες, έστω και αν είναι αμελητέες.

- 63 Επομένως, συνάγεται ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι διαφορές για τις οποίες γίνεται λόγος στη σκέψη 56 ανωτέρω έχουν σημαντικό αντίκτυπο στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα, οπότε δημιουργούν διαφορετική συνολική εντύπωση κατά την άποψη του ενημερωμένου χρήστη.
- 64 Επιπλέον, ο προσφεύγων διατείνεται ότι τα υποδείγματα πλακών ρολογιού μπορούν στην πράξη να αναπαραχθούν ή να αναπαρασταθούν απεριορίστως και, επομένως, ο δημιουργός του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος είχε τη δυνατότητα να μην αναπαραγάγει την αρχική ιδέα των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων, η οποία αναπτύχθηκε σε αυτά για πρώτη φορά, ήτοι την ένδειξη της ώρας με την αλλαγή των χρωμάτων.
- 65 Το τμήμα προσφυγών υπογράμμισε, στη σκέψη 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο βαθμός της ελευθερίας του δημιουργού περιορίζεται μόνον από την ανάγκη να ακολουθείται και να εμφανίζεται η αλλαγή της ώρας.
- 66 Η παρεμβαίνουσα, απαντώντας σε ερώτημα του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, διευκρίνισε ότι με τα επιχειρήματά της περί του βαθμού ελευθερίας του δημιουργού, λαμβανομένου υπόψη του ότι, κατ' αυτήν, η ελευθερία του δημιουργού περιορίζεται από τεχνικούς λόγους, αποσκοπούσε στην αμφισβήτηση της συναφούς εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών, όπερ σημειώθηκε στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζήτησεως.
- 67 Καθόσον έγιναν δεκτά τα αιτήματα της παρεμβαίνουσας ως προς το ζήτημα της υπάρξεως ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων, η οποία αμφισβητείται με την υπό κρίση προσφυγή, δικαιολογείται ότι έχει έννομο συμφέρον να υποβάλει, δυνάμει του άρθρου 134, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, αυτοτελές αίτημα περί αναδιατυπώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τον βαθμό ελευθερίας του δημιουργού, ο οποίος διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Οκτωβρίου 2008, T-405/05, Powerserv Personalservice κατά ΓΕΕΑ - Manpower (MANPOWER), Συλλογή 2008, σ. II-2883, σκέψη 24]. Η κρίση αυτή δεν αναιρείται από την αμιγώς τυπική περίπτωση ότι η παρεμβαίνουσα δεν ζήτησε ρητώς με τα υπομνήματά της την αναδιατύπωση της προσβαλλομένης αποφάσεως [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2011, T-485/07, Olive Line International κατά ΓΕΕΑ – Knorff (O-live), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 65].
- 68 Ωστόσο, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα, ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού δεν περιορίζεται εν προκειμένω. Όπως τούτο προκύπτει από τη σκέψη 3 ανωτέρω, τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα αντιστοιχούν στην εξής περιγραφή: «Πλάκες ρολογιών, μέρος των πλακών ρολογιών, δείκτες των πλακών ρολογιών». Η περιγραφή αυτή είναι αρκετά ευρεία, διότι δεν περιλαμβάνει καμία διευκρίνιση ως προς το είδος των ρολογιών ή τον τρόπο με τον οποίο δείχνουν την ώρα. Επομένως, η παρεμβαίνουσα μπορεί να προβάλλει μόνον ότι η ελευθερία του δημιουργού περιορίζεται από τεχνικούς λόγους.
- 69 Κατά συνέπεια, επιβεβαιώνεται η κρίση του τμήματος προσφυγών ότι ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού περιορίζεται μόνον από την ανάγκη να ακολουθείται και να εμφανίζεται η αλλαγή της ώρας.
- 70 Όσον αφορά το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι ο δημιουργός του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος δεν έπρεπε να αναπαραγάγει την αρχική ιδέα των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο. Ασφαλώς, οι δυνατότητες του σχεδιασμού (design)

μιας πλάκας ρολογιού είναι στην πράξη απεριόριστες και περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την αλλαγή του χρώματος ή των χρωμάτων. Ορισμένα υποδείγματα μπορούν να έχουν πιο σύνθετη μορφή, όπως αυτή των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων όπου η ώρα αναπαριστάται με τα χρώματα ή τις αποχρώσεις τους που δημιουργούνται με την επικάλυψη δίσκων ή μισών δίσκων ενός μόνο χρώματος, παρέχοντας στον χρήστη τη δυνατότητα να διαβάσει την ώρα με γνώμονα την εξέλιξη των εν λόγω χρωμάτων ή των αποχρώσεών τους. Η μορφή των προγενέστερων σχεδίων και υποδειγμάτων σχεδιάστηκε ώστε η ένταση των χρωμάτων να αυξάνει ή να μειώνεται σε όλη την επιφάνεια του δίσκου.

- 71 Το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα αποτελεί μη σύνθετη μορφή πλάκας ρολογιού η οποία αλλάζει χρώμα και, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 62 ανωτέρω, διαφέρει από τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα, κατά την άποψη του ενημερωμένου χρήστη, λόγω ουσιωδών και μη απαρατήρητων στοιχείων που αφορούν την εμφάνιση της πλάκας του ρολογιού. Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αναπαραγωγή προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων ή της αρχικής ιδέας που αναπτύχθηκε για πρώτη φορά σε αυτά.
- 72 Περαιτέρω, τονίζεται ότι, όπως προκύπτει από τα άρθρα 1 και 3 του κανονισμού 6/2002, καταρχήν, το δικαίωμα των σχεδίων ή υποδειγμάτων προστατεύει την εικόνα την οποία παρουσιάζει το σύνολο ή μέρος ενός προϊόντος, αλλά όχι ρητώς τις ιδέες που επικράτησαν κατά τη σύλληψή του. Επομένως, ο προσφεύγων δεν μπορεί να αξιώνει, βάσει προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων, προστασία για την ιδέα στην οποία βασίζονται αυτά, δηλαδή την ιδέα μιας πλάκας ρολογιού η οποία παρέχει τη δυνατότητα εμφανίσεως της ώρας ως συνάρτηση των χρωμάτων των δίσκων που την αποτελούν.
- 73 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 6/2002
- 74 Ο προσφεύγων θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη του ότι τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα αποτελούν έργο τέχνης προστατευόμενο από τη γερμανική νομοθεσία προστασίας του δικαιώματος του δημιουργού, του οποίου η αρχική ιδέα, ήτοι η απεικόνιση του χρόνου με διαφορετικά χρώματα και αποχρώσεις, χρησιμοποιήθηκε χωρίς άδεια στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα.
- 75 Επιπλέον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη του την έκθεση πραγματογνωμοσύνης, την οποία συνέταξε εμπειρογνώμων των έργων του Paul Heimbach, η οποία όμως είναι, παρ' όλ' αυτά, λυσιτελής για να προσδιοριστεί η έκταση της προστασίας την οποία παρέχει το δικαίωμα του δημιουργού.
- 76 Εκ προοιμίου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τον διοικητικό φάκελο, η έκθεση πραγματογνωμοσύνης προσκομίστηκε εκπροθέσμως και, επομένως, εναπέκειτο στο τμήμα προσφυγών να αποφανθεί περί του παραδεκτού της.
- 77 Τονίζεται επίσης ότι, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 21 ανωτέρω, δεν εναπόκειται στον εμπειρογνώμονα να προβεί σε νομική εκτίμηση περί της εκτάσεως της προστασίας την οποία παρέχει το δικαίωμα του δημιουργού και περί της υπάρξεως προσβολής του δικαιώματος αυτού.
- 78 Συνεπώς, ορθώς το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη του τις νομικής φύσεως παρατηρήσεις της προσκομισθείσας από τον προσφεύγοντα κατά τη διοικητική διαδικασία εκθέσεως πραγματογνωμοσύνης.

- 79 Όσον αφορά την προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού επί των προγενέστερων έργων τέχνης, την οποία προβάλλει ο προσφεύγων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 6/2002, κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να κηρυχθεί άκυρο αν αποτελεί μη επιτρεπόμενη χρησιμοποίηση έργου προστατευόμενου από τη νομοθεσία περί του δικαιώματος του δημιουργού σε ένα κράτος μέλος. Επομένως, ο δικαιούχος του δικαιώματος του δημιουργού μπορεί να επικαλεστεί την προστασία αυτή όταν, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο του παρέχει την προστασία, μπορεί να απαγορεύσει την χρήση αυτή του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος.
- 80 Ο προσφεύγων, παρά τις διατάξεις του εθνικού δικαίου, για τις οποίες έκανε λόγο στη σκέψη 39 του δικογράφου της προσφυγής, δεν προσκόμισε εν προκειμένω κανένα στοιχείο όσον αφορά το περιεχόμενο της προστασίας του δικαιώματος του δημιουργού στη Γερμανία, ειδικότερα περί του αν η προστασία του δικαιώματος του δημιουργού απαγορεύει, δυνάμει του γερμανικού δικαίου, τη χωρίς άδεια αναπαραγωγή της ιδέας επί της οποίας βασίζονται τα προγενέστερα έργα τέχνης χωρίς να περιορίζεται στην προστασία του σχεδιασμού ή των χαρακτηριστικών των εν λόγω έργων.
- 81 Όπως αναφέρει το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με τις διεθνείς συμφωνίες στον τομέα της προστασίας των δικαιωμάτων του δημιουργού στις οποίες είναι συμβαλλόμενο μέρος η Γερμανία, η προστασία του δικαιώματος του δημιουργού εκτείνεται στον σχεδιασμό ή στα χαρακτηριστικά στοιχεία του έργου και όχι στις ιδέες.
- 82 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος ακυρώσεως και, συνεπώς, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 83 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, κάθε ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει τον Erich Kastenholtz στα δικαστικά έξοδα.**

Kanninen

Soldevila Frago

Popescu

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Ιουνίου 2013.

(υπογραφές)